

3 Una carrera consolidada

Anys de plenitud:

- 1890** Comença la maduresa de Granados. En poc temps esdevé un músic reconegut internacionalment, amb una intensa activitat com a compositor, intèrpret, director d'orquestra i pedagog. Fixa la seva residència a Barcelona, però la seva feina el durà arreu, especialment a Madrid i Paris. Cal destacar:
- 1890** Debut oficial al Teatre Líric de Barcelona.
- 1891** Participa en la fundació de l'Orfeó Català amb el qual col·laborarà durant molts anys.
- 1892** Es casa amb Amparo Gal amb qui tindrà 6 fills (alguns d'ells seran músics força destacats)
- 1900** Funda la Societat de Concerts Clàssics i aconsegueix patrocini privat per crear la primera orquestra simfònica estable de Barcelona.
- 1901** Funda l'Acadèmia Granados i, posteriorment, la Sala Granados el 1912.
- 1910** Granados acaba l'obra "Azulejos" d'Albeniz per exprés desig de l'autor abans de morir. Aquest fet i l'impacte de la Setmana Tràgica l'impulsen a escriure "Goyescas".
- 1911**
- 1915** Estades a Lleida.



Viñes i Granados vivien i estudiaven a l'*Hôtel de Cologne et d'Espagne*. Junts van aprendre l'idioma i van conèixer la ciutat. Hi ha algunes anècdotes divertides com, per exemple, quan -sense ser conscients del perill- es passejaven pels terrats de zinc de l'hotel, o quan per divertir-se tocaven sovint el piano a quatre mans, o quan recitaven poemes de Bécquer sobre la tomba de Chopin... a més d'anar a concerts, tertúlies, exposicions i compartir moltes estones d'oci i conversa.



La **Barcelona** modernista de principis del s.XX era un potent centre cultural amb creadors de totes les arts i Enric Granados esdevé un artista molt important de la vida cultural de la ciutat.

La modernitat estava en el teatre i Granados va participar activament del modernisme català en col·laboració, per exemple, amb l'artista Apel·les Mestres amb obres líriques en llengua catalana en les quals buscaven la fusió de les arts (poesia, pintura i música) en la recerca de l'obra d'art total.

Entre 1905 i 1908, es construirà el Palau de la Música Catalana on Granados estrenarà moltes composicions i hi actuarà tot sovint. Cal destacar també el moviment wagnerià, la tradició dels cors Clavé, la riquesa del folklore popular i les nombroses publicacions i editorials musicals d'aquella època.



Granados per Ramon Casas (1866-1932), pintor modernista autor d'un seguit de cèlebres retrats al carbó de personalitats diverses del moment.